

De Joodse traditie is die van het geweten en het leven

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt:12 februari 2013) (Laatste bewerking: 30 augustus 2017)

Waar de wereld nauwelijks enige weet van heeft is dat alleen al in 2012, 210.469 bewoners uit de PLO-gebieden en Gaza, een [medische behandeling in Israël hebben ondergaan](#). Daaronder bevinden zich kinderen die bijvoorbeeld mergbeen-en niertransplantaties hebben ondergaan. Zo redden de artsen van 'Save A Child's Heart project' (SACH in juni 2011 het leven van de zeven maanden oude Odai Al-Kafarna uit Gaza door een gaatje in zijn hart te herstellen. De tedere verzorging van Odai en de vriendelijke behandeling van de grootmoeder die hem naar het Israëlische ziekenhuis bracht werd bekend gemaakt door [TheWorld.org](#).

De moeder met zeven maanden oude Odai Al-Kafarna

Odai's grootmoeder, Haniya vertelde het persbureau dat de Israëli's "erg goed zijn geweest voor Odai hier in het ziekenhuis." Bij Odai's terugkeer naar Gaza, na een behandeling van bijna drie weken in Israël, toonde zijn familie naar verluidt hun grote dankbaarheid jegens de Israëlische artsen, die Odai kosteloos hadden geopereerd en verzorgd. Het verhaal van Odai is slechts één van de honderden en

misschien wel duizenden, die laten zien dat Israël niet een wrede onderdrukker is, zoals tal van media beweren. Maar de meeste van die verhalen worden genegeerd ten gunste van die paar verhalen waarmee men Israël in een kwaad daglicht kan stellen. Ook deze levensreddende operatie werd mogelijk gemaakt door de Israëlische non-profit organisatie "Save a Child's Heart". Niet alleen Save a Child's Heart werkt mee aan eersteklas medische zorg voor de Palestijnen. Israël zelf geeft jaarlijks meer dan 10.000 Arabieren uit de Gazastrook toestemming om medische hulp te ontvangen in de Israëlische ziekenhuizen. De Joodse traditie is die van het geweten en het leven, de islamitische van de leugen en de dood.

Terwijl het aan de frontlijn van het terrorisme ligt, heeft Israël er geen enkele moeite mee [om anderen te hulp te komen](#), zelfs niet waar het gaat om burgers van een bewind dat de [vernietiging van Israël](#) in haar handvest heeft staan. De artsen maken geen verschil tussen Joden, Arabieren, terroristen of christenen. De artsen kijken evenmin naar religie of wat hun politieke achtergrond ook is. Ze helpen iedereen en doen dat uit liefde voor het leven en uit liefde voor de Schepper. In Israëlische ziekenhuizen worden patiënten met een menselijke eigenschap geconfronteerd die zeldzaam is het Midden-Oosten. Hier is te zien hoe de Israëli's het leven van anderen respecteren en hoe zij liefde voor hun vijanden opbrengen. Zelfs op momenten dat de raketten uit Gaza verwoestingen in Israëlische plaatsen aanrichten, Israëlische kinderen in schuilkelders moeten doorbrengen en er slachtoffers vallen, stuurt Israël maandelijks meer dan duizend vrachtwagens met levensmiddelen, 1500 vrachtwagens met bouwmaterialen, en 280 vrachtwagens met medicijnen en medische apparatuur naar Gaza. Dit volk hanteert een hoge ethische standaard en hechten waarde aan het redden van levens.

Het is al jaren zo dat het door de wereld zo verfoeide Israël eveneens hulpverleners naar rampgebieden stuurt, waar ook ter wereld om levens te redden zelfs wanneer het landen betreft die niet direct tot hun vriendenkring behoren. Kort nadat de orkaan Hayan over de Filippijnen raasde en een spoor van verwoesting achterliet, arriveerde een medisch team van het Israëlische leger bij de van de buitenwereld afgesloten stad Bogoto om een veldhospitaal op te zetten. Tientallen landen hebben zich de afgelopen jaren mogen verheugen in de hulp van Israëls MASHAV hulporganisatie. Overal waar hulp geboden kan worden zijn de reddingsteams aanwezig en leveren keer op keer bewonderenswaardige prestaties. Ze waren in Rwanda na de massaslachting, bij de bomaanslagen Gujarat in India, bij de bomaanslagen in Kenia, in El Salvador, bij de aardbeving in Turkije, de verwoestende aardbeving in [Haïti](#) in Syrië en vele vele andere plaatsen. In Syrië helpen Israëlische hulporganisaties stil en onopvallend een half miljoen Syrische vluchtelingen in een vluchtelingenkamp in Jordanië. Hulp aan mensen uit een land dat eigenlijk een vijand van Israël is. Wat een verschil in vergelijking met het smerige beeld dat de Arabische vijanden van Israël en de fascistische anti-Israëlische propagandisten en linkse activisten aan de wereldburgers presenteren.

'Levens redden is onze plicht' zegt Dr.Bar-Lavi tegen *Israel Today* in het december nummer van 2013. Het maakt niet uit of het Syrische rebellen of soldaten zijn. Klik [hier](#) voor zo'n voorbeeld. De zwaargewonden die de grens overkomen, worden door het Israëlische leger verdeeld over alle ziekenhuizen in Noord-Israël. De ergste gevallen worden in het Rambam ziekenhuis in Haifa behandeld. Lavi zegt dat ze vaak helemaal niet

weten dat ze in Israël zijn, omdat ze buiten kennis zijn bij binnenkomst. Hij verteld over een zwaargewonde man die plotseling beseftte waar hij was. Zijn ogen rolden bijna uit zijn kassen van angst. Veel artsen en verplegenden spreken Arabisch, en dan is het contact snel gelegd. Zodra ze merken dat de 'zionistische vijand' hen niet naar het leven staat, slaat hun houding volledig om.

Begin december 2013 heeft een Israëlisch medisch team onder leiding van dr. Dudi Mishali, van het Shaba ziekenhuis in Tel Hashomer, een vierjarige Syrische jongen uit de belegerde stad Homs, het leven gered met een gecompliceerde hartoperatie. De jongen Mohammed Hamudi, werd begeleid door zijn vader en behandeld in de kinderafdeling van het ziekenhuis. De jongen is geboren met een ernstige hartafwijking. De inreis van de Syriërs werd mogelijk gemaakt door een nauwe samenwerking van Israëlische en Jordaanse autoriteiten. Beide hebben geen paspoort of visum. De Israëlische medici hebben de hartafwijking gecorrigeerd en een pacemaker geplaatst met een batterij met lange levensduur. 'Dit was de gecompliceerde variant', zei dr. Mishali, 'we hadden hem ook conventioneel kunnen opereren, dan zou hij waarschijnlijk nog 15 of 20 jaar hebben geleefd. Nu heeft hij de levensverwachting van een gezond persoon', legde de hartchirurg uit. In de krant [Yisrael Hayom](#) beschreef de vader, hoe het gezin ontkwam uit de gruwelijke burgeroorlog in Homs, ontsnapte naar Jordanië en daar werd opgenomen in een vluchtelingenkamp. Veel familieleden zijn gedood bij de gevechten. De vader schetste een verschrikkelijk beeld van de toestand in Syrië. 'Elke moeder daar zegt, dat ze haar zieke kind graag in Israël wil laten behandelen. We hebben steeds weer gehoord, dat Israël gewonde Syriërs op de Golanhoogten verzorgt'. Voor hem is een droom in vervulling gegaan, toen ze het Jordaanse vluchtelingenkamp kon verlaten en zijn zoon naar Israël kon brengen. 'De Israëlische artsen hebben hem het leven gegeven, en ik ben zo blij dat ik dit land heb leren kennen'.

Dr Yoav Hoffman, een vooraanstaande arts bij de pediatrie intensive care van het West-Galilea ziekenhuis in Nahariya, zei dat zijn afdeling 25 ernstig gewonde Syrische kinderen, in de leeftijd van een paar maanden tot 17 jaar, heeft behandeld, die doorgestuurd werden door de IDF. Gelegen op zes mijl van de grens met Libanon, heeft het West-Galilea Ziekenhuis sedert maart 2013 in totaal 230 Syriërs behandeld, velen van hen gingen naar de nieuwe afdeling neurochirurgie van het ziekenhuis. Hoffman zei dat zeker zes van de patiënten van zijn eenheid verschillende verwondingen door kogels hadden die erop duiden dat sluipschutters zich hier opzettelijke op richten. "De verwondingen zijn zeer specifiek: schotwonden van een kogel aan de lumbale wervelkolom, bij de wervels 2 en 3. Deze verwondingen zijn niet bedoeld om te doden, maar om ellende te veroorzaken. Ze leiden tot verlamming of een langzame dood in Syrische omstandigheden". Hoffman zei dat hij nooit zulke blessures heeft gezien buiten het slagveld. Aanvankelijk geloofden zijn collega's dat het letsel aan de ruggengraat toeval waren. Maar toen er steeds weer patiënten bleven komen met dezelfde verwondingen werd het ziekenhuispersoneel "tot tranen toe bewogen", omdat ze zich realiseerden dat de kinderen heel bewust het doelwit waren. Tal van jonge slachtoffers die behandeld zijn in Israël zijn naar huis teruggekeerd met geschonken rolstoelen. (Times of Israel)

De BBC die al jaren bekend staat om haar anti-Israëlische berichtgeving blijkt plotseling iets positiefs te vertellen te hebben over Israël's onbaatzuchtige zorg voor de slachtoffers van de aanhoudende burgeroorlog in Syrië, een land dat officieel nog steeds in oorlog is met Israël. [BBC Midden-Oosten correspondent Kevin Connolly](#) bezocht een ziekenhuis in Safed in het noorden van Israël en deed verslag van Syriërs wier leven gered werd door hun 'ergste vijand'. Connolly interviewde naast vele gewonden ook een twintigjarige Syrische moeder die het leven schonk aan een jongen in dit ziekenhuis nadat de kliniek in haar eigen dorp in Syrië haar doorstuurde vanwege het onvermogen haar verzorging te bieden te midden van de chaos van de oorlog. De jonge Syrische moeder beviel in november 2013 van haar eerste kind en zei: "Ik heb niet het gevoel in een vijandig land te zijn. De medewerkers helpen me allemaal geweldig en maken zich bezorgt over mij. Mijn baby wordt ook steeds prachtig, toegewijd verzorgd".

Haar man wist dat het mogelijk was om in Israël behandeld te worden - en dus begon het echtpaar een gevaarlijke en wanhopige wedloop naar de grens met Israël in de hoop daar opgemerkt te worden door Israëlische militaire patrrouilles. Kort daarna bracht een Israëlische militaire ambulance de vrouw op tijd over naar het betrokken ziekenhuis. Connolly wees erop dat de nieuwe moeder 'de honderd zeventenveertigste persoon was die de reis naar de eerste hulp maakte, een plek die uitgroeide tot een van de meest bijzondere deelverhalen van de barbaarse oorlog in Syrië.' Connolly legde uit dat het fenomeen zo gemeengoed is geworden dat sommige patiënten zelfs aankomen met verwijsbrieven van Syrische artsen aan hun Israëlische collega's. Hij schreef verder over de niet te stuiten menselijke drama's die zich in het ziekenhuis afspelen.

Hoe Israëlische hartchirurgen dagelijks Arabische en andere kinderen redden

Terwijl de PLO-leiders hun kinderen opofferen, zijn Israëlische hartchirurgen druk doende juist de levens van kinderen te redden. Het gaat om het 'Save A Child's Heart project' (SACH). Dit is een Israëlische humanitaire organisatie die haar thuisbasis heeft in het [Edith Wolfson Medisch Centrum](#) ten zuiden van Tel-Aviv. De organisatie voorziet in open hart behandelingen [voor kinderen over de hele wereld](#). Zeventig Israëlische artsen werken naast hun reguliere banen vrijwillig voor Save A Child's Heart.

Hartchirurgen aangesloten bij SACH hebben sinds 1994 ruim 2200 operaties uitgevoerd. Daaronder kinderen uit Irak, Jordanië, Somalië, Rwanda, Vietnam, Zanzibar en vele andere landen. Maar ruim 1000 van de operaties zijn uitgevoerd op [Palestijnse kinderen](#). Het Edith Wolfson Medisch Centrum, wordt gefinancierd door de Israëlische regering die tegelijk voorziet in de ziekenhuis faciliteiten van SACH om tegen sterk gereduceerde prijzen haar steun voor het project te maximaliseren. Save A Child's Heart traint eveneens artsen en verpleegkundigen in hart-

gerelateerde behandelingen, met inbegrip van Arabische artsen uit Samaria en Judea. Op de website van de organisatie [saveachildsheart.org](#) is te zien welke kinderen er op dit moment in Israël zijn voor behandeling. Naast een foto is er een korte biografie van de kinderen. Israël wordt systematisch belastend voor haar vermeende harteloze behandeling van de zogenaamde Palestijnen maar de praktijk ziet er heel wat anders uit. In 2009 kwamen alleen al uit het door de terreurbeweging Hamas bestuurde Gaza maar liefst 10.544 Arabische patiënten en hun familieleden voor een medische behandeling naar Israël.

In de Israëlische ziekenhuizen worden Arabische patiënten uit het gehele Midden-Oosten [routinematig behandeld](#). Hebt u er ooit iets over gelezen of gehoord bij de grote media? Natuurlijk niet, het bevestigt hun vooroordeel tegen Israël niet. In plaats daarvan schilderen de media Israël af als een harteloze en onverdraagzame samenleving, die zijn Arabische vijanden alleen het slechtste toewenst. Op 11 maart 2017 vertelde [i24NEWS](#) wat er gaande is in slechts één Israëlisch ziekenhuis, en dat is een totaal ander verhaal dan je bij CNN, de BBC of de NOS zou verwachten. Het Wolfson Medisch Centrum in de stad Cholon in centraal Israël heeft in de afgelopen jaren, in samenwerking met de Israëlische NGO 'Save a Child's Heart', duizenden Arabieren behandeld. De meeste patiënten waren Palestijns-Arabische kinderen die een levensreddende operatie moesten ondergaan, die volledig wordt betaald door 'Save a Child's Heart' en de Israëlische belastingbetaler. Veel andere patiënten zijn afkomstig uit het door oorlog verscheurde Irak. Anderen kwamen helemaal uit Afghanistan. In één geval wilde een prinses uit het emiraat Bahrein beslist een kritische operatie in Israël ondergaan, ze was er zeker van dat zij alleen in de Joodse staat de behandeling zou ontvangen die nodig was om haar leven te redden. Is dat niet vreemd? Immers, Israël tegenstanders suggereren dat een Arabier die in de handen van de Joodse Staat valt, hoogstwaarschijnlijk zijn leven zal verliezen. Ze zeggen dat Israël een natie is van 'kindermoordenaars'.

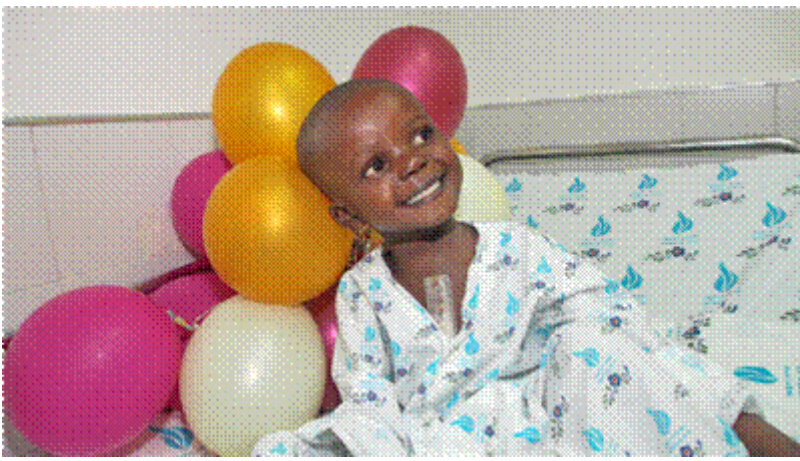
Maar deze Israëli's zijn er niet op uit om te doden, maar om de levens van duizenden Arabische kinderen te redden.

[De 4-jarige Sanusey](#) vormde een mijlpaal voor Save a Child's Heart ([SACH](#)), hij was het 4000e kind die deze organisatie in contact heeft gebracht met Israëlische artsen voor een succesvolle levensreddende hartoperatie. Sanusey woont met zijn familie in een kleine stad ten zuiden van de hoofdstad van Gambia, het kleinste land op het Afrikaanse continent. Op de leeftijd van drie maanden gaven de artsen hem de diagnose van een ernstige hartafwijking. Na drie jaar regelmatige bezoeken aan het plaatselijke ziekenhuis, gingen de artsen naar expertise uit het buitenland zoeken om het leven van Sanusey te redden. Zij vonden die de expertise in Israël.

[Een Arabische stem voor Israël](#)

[De volgende tekst is afkomstig van een op 14-11-2004 gehouden toespraak door Brigitte Gabriël aan de Duke Universiteit. Zij is een overlevende van de PLO-terreur in Libanon.](#) De toespraak is gehouden in dezelfde week waarin de "Palestine Solidarity Movement" daar een anti-Israël conferentie hield.

"Ik ben trots hier vandaag te mogen staan als Libanese en te mogen spreken voor Israël, de enige democratie in het Midden-Oosten. Als voormalig inwoner van een Arabisch land, wil ik u een vluchtig kijkje laten nemen in het hart van de Arabische wereld. Ik ben opgegroeid in Libanon waar ik niet beter wist dat de Joden duivels waren die men de zee in moest drijven. Toen de moslims en de PLO-Arabieren de oorlog verklaarden aan de

Libanese christenen in 1975, starten zij slachtpartijen onder de christenen, dorp na dorp. Ik heb van mijn 10^e tot mijn 17^e in een schuilkelder geleefd, verstoken van elektriciteit, gebrek aan voedsel (soms moesten we gras eten) en onder vuur van sluipschutters water uit een bron halen.

Het was Israël dat ons te hulp kwam. Mijn moeder was gewond geraakt door een granaatscherf en was opgenomen in een Israëlisch ziekenhuis voor behandeling. Toen wij de noodafdeling binnenkwamen was ik

ronduit geschokt van wat ik daar aantrof. Daar waren honderden gewonde mensen, moslims, PLO-Arabieren, christenen en Israëlische soldaten, bij elkaar liggend op de vloer. De artsen hielpen iedereen aan hun verwondingen. Zij hielpen mijn moeder nog voor zij een Israëlische soldaat behandelden die direct naast haar lag. De artsen keken niet naar religie of wat hun politieke achtergrond ook was. Voor de eerste keer in mijn leven werd ik met een menselijke eigenschap geconfronteerd die ik in mijn cultuur nog nooit had meegemaakt. Ik zag hoe de Israëli's het leven van anderen respecteerden- hoe zij liefde voor hun vijanden konden opbrengen, zelfs in hun meest moeilijke momenten.

Brigitte Gabriël

Ik bracht 22 dagen door in het ziekenhuis. Deze dagen hebben mijn hele leven veranderd en de manier waarop ik naar de media ben gaan luisteren. Ik realiseerde mij dat ik altijd had geluisterd naar gefabriceerde leugens van mijn overheid over de joden en Israël, dat achteraf zo ver van de realiteit bleek te zijn. Stel je voor dacht ik, dat je als jood zo in een Arabisch ziekenhuis zou belanden, je zou gelyncht worden, op de grond worden gesmeten met mensen om je heen die van vreugde zouden schreeuwen "Allahu Akbar" (Allah is de grootste. Dat zou door het ziekenhuis galmen en de omliggende straten.

Ik raakte bevriend met families van gewonde Israëlische soldaten, in het bijzonder Rina wiens enige kind gewond was geraakt aan zijn ogen. Op een dag toen ik haar bezocht kwam een Israëlische legerband bij haar langs om liedjes te spelen voor de gewonde Israëlische soldaten. Zij gingen rond het bed van Rina's zoon staan en speelden een lied over Jeruzalem. Rina en ik begonnen te huilen. Ik raakte zo geëmotioneerd dat ik de kamer wilde verlaten maar Rina pakte mijn hand en trok mij de kamer weer binnen en terwijl ze hilde zei ze "Het is niet jou schuld". Wat een verschil tussen haar en een moslimmoeder die haar zoon erop uit stuurt om zich op te blazen temidden van joden en christenen. Het verschil tussen de Arabische wereld en Israël is het verschil in karakter en respect voor het leven. Het is barbarisme tegenover beschaving! Het is dictatuur tegenover democratie. Het is het kwade tegenover het goede.

Eens was de diepste plaats in de hel weggelegd voor hen die kinderen vermoorden. Vandaag wordt het vermoorden van Israëlische kinderen als een legitieme aangelegenheid gezien in de "gewapende strijd" van de Palestijnen tegen Israël. De Palestijnen vertellen hun kinderen dat het vermoorden van onschuldige Israëlische burgers een legitieme zaak voor het bereiken van hun doel is. De hele wereld zucht vandaag onder de plaag van het terrorisme waarvan de auteursrechten liggen bij de Palestijnen. Zij rechtvaardigen zelfmoordaanslagen vanwege de "bezetting van hun land". Maar laat mij de waarheid vertellen. De eerste grote door de Arabieren gepleegde terreuraanslag tegen de Joodse staat vond plaats tien weken voordat Israël een onafhankelijke staat werd. Op zondagmorgen, 22 februari 1948 lieten de Arabieren een autobom ontploffen in de Ben Yehuda straat in de joodse sectie van Jeruzalem. Daarbij werden 54 mensen gedood en raakten er honderden gewond. Het is duidelijk dat het Arabische terrorisme niets te maken heeft met "wanhoop door bezetting", maar puur door het bestaan van de joodse staat. Het wordt tijd dat iedereen opstaat om de staat Israël te verdedigen, het land dat ligt aan de frontlijn van het terrorisme."

Op [deze video](#) noemt Brigitte Gabriel Israël het enige lichtpunt in het donkerste gebied van de wereld.

Nog een voorbeeld van Israëliisch mededogen voor Arabieren uit Gaza, dat het beeld in de media, dat de Joodse staat een wrede onderdrukker zou zijn, ontkracht. Zo schreef de [Libanese krant de Daily Star op 5 augustus 2008](#) dat Israël opnieuw laat zien dat het de meest humane gemeenschap in de regio is. De krant schreef een verrassend positief stuk over de gebeurtenis dat Israël 180 Palestijnse leden van de Hilles-clan -leden van de Fatahbeweging in Gaza- die door de moordende en plunderende leden van de terreurbeweging Hamas zodanig in het nauw waren gedreven, dat ze de Israëliische soldaten bij de grensovergang Eres smeekten om hen te redden. „Ondanks het feit dat het bij de Fatahleden om terroristen gaat die zelf betrokken zijn bij terreur tegen Israël, deed de Joodse staat al wat in hun macht lag hun leven te redden. Fatah leider en PLO baas Abu Mazen (Mahmoed Abbas) daarentegen weigerde de groep onderdak te verlenen in Ramallah. Pas na druk van Israël stond hij toe een deel van hen in Jericho op te nemen. De anderen zijn in opdracht van Mazen naar Gaza teruggestuurd waar ze onmiddellijk in handen van Hamas zijn gevallen.” Niet moeilijk te raden wat er met hen is gebeurt.

Kleindochter Hamasleider naar Israëliisch ziekenhuis

Terwijl hij Israël bedreigt met totale vernietiging, kreeg uitgerekend Amal Haniyeh, de kleindochter van de Hamas terreurleider Haniyeh, medische behandeling in Israël. Bij de 24ste verjaardag van Hamas in december 2011 verklaarde hij geen centimeter van het land Palestina te zullen opgeven'. In 2012 noemde hij, tijdens een onderwijsconferentie, Israël 'een kankergezwell dat moet worden verwijderd', en hij vroeg de leraren 'een generatie op te voeden die zal vechten en hen van de bezetting zal bevrijden'. 'De gewapende strijd (is) de weg en de strategische keuze voor de bevrijding van het Palestijnse land, van de (Middellandse) Zee tot de Rivier (Jordaan), en voor het verdrijven van de indringers en overweldigers (Israël).

Maar nu was hij Israël even nodig. De toestand van het een jaar oude meisje was door een acute infectie van haar spijsverteringskanaal zou verslechterd dat Haniyeh het meisje naar Israël stuurde waar zij in kritieke toestand is opgenomen. Zonder te aarzelen opende de Joodse Staat zijn armen om het kind te helpen. Zij werd onderzocht in het Schneider Kinderziekenhuis in Petach Tikwah maar de Israëliische artsen slaagden er helaas niet in om de oorzaken van de plotselinge vergiftiging van het meisje te achterhalen waarna het meisje in [kritieke toestand](#) naar Gaza is teruggekeerd. Berichten over de gebeurtenis zijn verwijderd van alle officiële websites van Hamas.

Haniyeh bij zijn kleindochter

De kleine Amal was ook niet het eerste lid van de familie Haniyeh die in Israël medische verzorging ontving. In de zomer van 2012 werd Haniyeh's zwager met spoed over de grens naar een ziekenhuis bij Tel Aviv vervoerd voor een urgente hartoperatie. Vertegenwoordigers van het Schneider Kinderziekenhuis vertelden aan Israel Today, dat regelmatig ernstig zieke Palestijnse kinderen uit de Gazastrook in hun kliniek worden behandeld. Er zijn goede contacten met de artsen in Gaza. Die sturen de

problematische gevallen, die ter plaatse niet voldoende kunnen worden verzorgd, naar Israëliische ziekenhuizen. Bovendien bieden veel Israëliische ziekenhuizen hun Palestijnse collega's de kans om werkervaring en een vervolgoopleiding te krijgen.

Terwijl terreurleider Abu Mazen op voet van oorlog leeft met Israël, stuurt hij in 2015 zijn zwager naar een privékliniek in Tel Aviv voor een levensreddende hartoperatie. Eerder stuurde hij ook zijn vrouw naar hetzelfde ziekenhuis in Tel Aviv, waar net als bij diens zwager beveiligers voor de kamer werden gepost. Dit verschijnsel herhaalde zich begin april 2016, toen bij Aboe Lavi, de broer van Mazen, kanker was vastgesteld en hij voor behandeling naar Israël ging. Deze Aboe woont in Qatar. En hij is ook nog rijk. Hij zou overal ter wereld terecht kunnen, maar Abu Lawi koos ervoor om in het luxe (en dure) Medisch Centrum Assoeta in Tel Aviv door Joden te worden behandeld. Bovendien hebben de artsen in Assoeta verschillende familieleden van Abbas behandeld, waaronder de vrouw van Mazen (operatie aan een been in 2014). Stof om over na te denken, voor mensen die veel te gemakkelijk de beweringen over 'Israëliische apartheid' accepteren zonder naar de feiten te kijken.

16 dove Palestijnse kinderen geopereerd

In het Jeruzalemse Hadassah Ein Kerem ziekenhuis zijn een reeks operaties uitgevoerd, waardoor in totaal [16 dove Palestijnse kinderen](#) voor de eerste keer in hun leven kunnen horen. Dit soort nieuws lees je niet in de grotere media, die liever Israël zwart maken. De operaties werden uitgevoerd in samenwerking met het Peres Center for Peace, en met speciale toestemming van de Israëlische regering. Bij de kinderen werd een speciaal cochleair implantaat ingebracht, waardoor ze geluiden in hun omgeving 'horen' en zij de wereld van de stille konden verlaten. Daarna ondergingen ze speciale therapie om hen te helpen aan de drastische verandering in hun leven te wennen. Nu moeten de kinderen, die stom waren, ook leren spreken. De kinderen waren afkomstig uit de gebieden van de Palestijnse Autoriteit en de Gazastrook.

VS-delegatie onder de indruk van behandeling Syriërs

Een [delegatie van de Amerikaanse regering](#) onder leiding van Michael Ratney, plaatsvervanger van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Rex Tillerson, bezocht het [ziekenhuis Ziv](#) in Safed waar hij de artsen ontmoette die de gewonde mensen uit Syrië behandelen. Ook sprak hij met de Syrische gewonden over hun behandeling in het ziekenhuis. De artsen van het Ziv ziekenhuis vertelden de delegatie over hun levensreddende humanitaire behandelingen, die gewonde Syriërs sinds vier jaar in Israël krijgen. Het hoofd van de afdeling orthopedie, professor Alexander Lerner, een internationaal erkende specialist in oorlogsverwondingen, leidde Ratney en de delegatie door de afdeling. Tot op heden heeft het ziekenhuis meer dan duizend gewonde Syrische burgers behandeld. Ratney bedankte professor Lerner voor zijn leiderschap en de mogelijkheid 'met eigen ogen deze buitengewone barmhartigheid en het werk van de Israëli's te kunnen zien.' Verder zei Ratney: 'Ik verlaat dit ziekenhuis zeer onder de indruk van de heldhaftige en professionele arbeid welke jullie hier verrichten in het kader van de humanitaire behandeling van in de burgeroorlog gewonde Syriërs.'

Terug naar: [Inhoud](#)